

VAŠA APOTEKA

Stručni časopis za farmaceutske i medicinske radnike

TUZLA-FARM INVESTICIJE Godina centralizacije poslovanja

**URGENTNI CENTAR
U TUZLI**
PROJEKAT ZA
MEDICINSKI STANDARD

**NAJBOLJI LJEKARI
U REGIJI**
TRI LAUREATA IZ BIH

**PRVA ENDOSKOPSKA
OPERACIJA NA
KIČMENOM STUBU
U BIH**

INTERVJU: PROF. DR. SC. NIKICA GABRIĆ

**KADA SE ZNANJE
PODIJELI USPJEH SE
VIŠESTRUKO UMNOŽI**

Razgovarala: Bedrana Kaletović, dipl. žurnalist

Čovjek ogromne energije, osnivač Klinike „Svjetlost“ čija iskra sija na nekoliko lokacija u bivšoj zemlji i čija vizija razvoja se ne zaustavlja na tome, je prof. dr. Nikica Gabrić, dr. medicine. Prof. Gabrić je specijalist oftalmolog, subspecijalist hirurgije prednjeg segmenta oka, osnivač i direktor Specijalne bolnice za oftalmologiju „Svjetlost“, a sebe će najprije opisati kao slobodnu osobu na što je izuzetno ponosan. Gdje je danas oftalmologija u odnosu na onaj period kada je kao student medicine razmišljao o nekoj drugoj specijalizaciji, zašto je dijeljenje najvažnija operacija u životu te gdje je pacijent u javnom, a gdje u privatnom zdravstvenom sektoru saznajte u uspješnoj priči vizionara u bijelom mantilu.

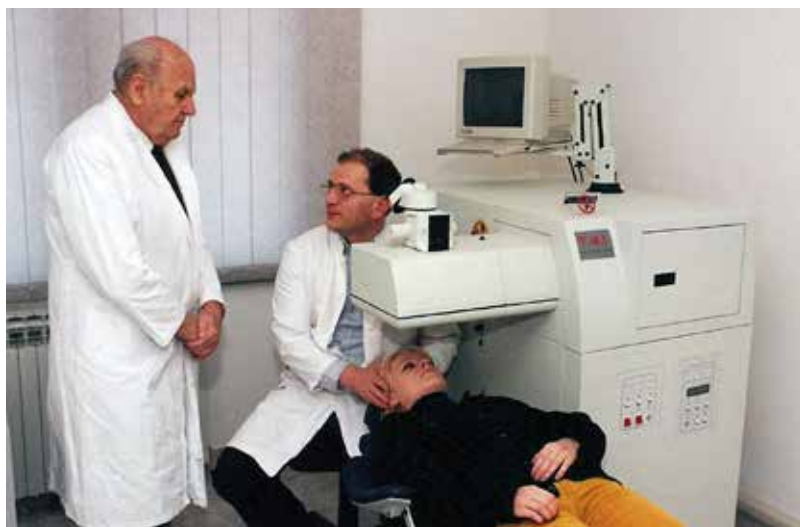
Prof. dr. sc. Nikica Gabrićspecijalizaciju iz oftalmologije je obavio u Kliničkom bolničkom centru Rebro, pod mentorstvom prof. Krešimira Čupaka, doajena hrvatske oftalmologije. Bavi se hirurgijom prednjeg segmenta oka, operisao je u više od 17 država širom svijeta, u više od 50 operacijskih dvorana, uključujući i prestižni Fjodorovljev Institut u Rusiji. Uveo je cijeli niz novih operacijskih zahvata u hrvatsku medicinu, zaslužan je za unapređenje transplantacijske medicine i izveo je prvu operaciju laserskog skidanja dioptrije u regiji. Zavidne akademske i 'zanatske' karijere.

Kao student ste bili izuzetno uzorna osoba. Disciplinarnom u kojoj danas zračite jako se rano mogla uočiti...

Bio sam najmlađi doktor medicine koju sam završio sa 23 go-

dine. Razlog tome je sestra koja me prepala još na početku studija rekavši mi da moram svaki semestar za semestrom završiti. I ja sam to slušao. Prve tri godine studija sam razmišljao da budem psihijatar jer sam imao potrebu da ljude poboljšavam, ali sam shvatio da se nekim ljudima može pomoći, a nekima zapravo i ne može.

Specijalizacija je počela tako da sam prvog dana završio u operacionoj sali što danas u šali znam spomenuti kao anegdota da sam „prije naučio operirati nego određivati naočare“. Četiri godine sam bio demonstrator i asistent na anatomiji što se uvijek cijenilo kao najuglednija demonstratura. Prvu kataraktu sam napravio dva i pol mjeseca nakon što sam došao na oftalmologiju. Nakon te samostalne operacije u toj sam godini napravio 19 operacija, a već u drugoj godini sam ih napravio stotinjak.

Prof. Čupak i Prof. Gabrić

Rade Šerbedžija tokom oftalmološkog pregleda

Svjetlost – model privatnog zdravstva

Kako su Vaši učitelji reagovali na te uspjehe?

U prvom času ja sam miljenik tog profesora. Kada je on pre-stao biti šef, njegov nasljednik automatski me makne i kaže da ne mogu više operirati, de-žurati... U međuvremenu ja po-stanem prijedsjednik Omladine Hrvatske, ali ne povučem svo-ju radnju knjižicu sa KBC Rebro nego radim volonterski, dolazim dežurati i raditi u bolnici. Odem nakon toga u vojsku i onda mi nedostaju još tri mjeseca da za-vršim specijalizaciju stoga radim u vojsci na očnom odjelu, iza-đem iz vojske, završim specija-lizaciju i dobijem posao na Re-bru. Potom dva mjeseca završim bez posla. Jedva me 'uguraju' u Opću bolnicu Sveti duh gdje postoji očni odjel na kome oni operiraju utorkom dvije ope-

racije. Nakon 2,5 mjeseca ja im napravim plan razvoja na struč-nom sastanku. Kasnije sam bio šest mjeseci šef klinike i potom otišao u privatnike. Svi su go-vorili da sam lud, ali kad sam iz-gradio kliniku sa 2.000 kvadrata i šest spratova svi su promijenili mišljenje. Poduzetnike krasi vje-ra u sebe! Kad vjetar puše većina ljudi traži sklonište, samo jedan ili dva traže priliku da naprave vjetrenjaču da iskoriste snagu vjetra i naprave mlin.

Kako je svjetlost u ži-votu postala Specijal-na bolnica za oftalmologiju „Svjetlost“ -brend i model upravljanja i vođenja uspješ-nog medicinskog projekta u čijem je fokusu isključivo pacijent?

Počelo je kao Poliklinika Svje-tlost 1998. godine i od starta se znalo da ćemo biti ustanova

Mnogo vremena provodite na radnom mjestu, predani ste poslu, fokusirani na njega, ne samo kao liječnik nego i manager. Šta je Vaš hobi kojim punite životne baterije?

Hobi mi je citanje knjiga. Politike sam se uspio riješiti, ali potajno me stalno 'čeprka'. Filmofil sam i volim izdvojiti vrijeme da pogledam filmsko ostvarenje koje čovjeka natjera da razmišlja o njemu.

Tim ljekara s kojima prof. Gabrić blisko saraduje

koja gradi napredak medicine i znanosti uvođenjem prvog lasera za skidanje dioptrije u Hrvatskoj. Razvijali smo se u prostornom, ali i naučnom smislu i to potpuno privatnim sredstvima i znanjem. Danas svjetlost sija osim u Zagrebu i u Splitu, Sara-

jevu, Banja Luci, Skopju i Budvi, a u svojih šest centara ima uposleno više od stotinu djelatnika, od čega je 60 oftalmologa. Kao međunarodno prepoznat centar za najsloženije operacije u oftalmologiji dobili smo dosta nagrada za rad, kvalitet i

sigurnost medicinskih ustanova. Našu ustanovu je odabralo više od 400.000 pacijenata, a ponosni smo jer stvaramo novi liječnički kadar koji prenosi sve ono što je usvojio od znanja i vještina na svoje mlađe kolege. Samo tako znanje ima vrijed-

Operacija mrene

Američka glumačka zvijezda Armand Assante zadovoljan je pacijent prof. Gabrića

nost, a sve ostalo su materijalne stvari – zgrade i aparati.

Znate li koliko imate operativnih zahvata iza sebe?

Negdje oko 60 hiljada ljudi sam operirao tokom karijere od 33 godine. Znači, otprilike, 2.000 ljudi sam operirao na godinu, a to je strašno veliki broj. Mladim ljudima treba dati šansu! Stariji teže uče, mladi su sposobni i tako je i u BiH i u Hrvatskoj, baš kao svugdje u svijetu. Kod mene mladi ljudi moraju raditi 12 sati dnevno da bi bili majstori učitelji. Mora se raditi!

Uspjeh se teško priznaje

Jesu li pacijenti nepovjeraljivi prema mlađem ljekaru jer u starijem vide iskusnijeg stručnjaka?

Čudno je to kako stereotipi oblikuju ljude. Recimo, paci-

jenti nisu toliko zabrinuti ako je ljekar mlađi, ali je njihov odnos prema ženama za kritiku jer se nerijetko medicinske sestre recimo doživljavaju kao hostese ili stjuardese. U društvenoj percepciji je nešto loše jer kako drugačije objasniti da mlada i pametna doktorica ili medicinska sestra nešto i zna, a zna! Vjerujte, društvene percepcije su nešto što se teško objašnjava i još teže mijenja.

Recimo u mom slučaju, dugo vremena nisam mogao dobiti priznanja za svoj rad. Ja izmislim operaciju, ispred mene stoji moja šefica koja je dobar čovjek, ali u tom času nije bolji stručnjak i onda kolege ne šalju meni pacijente na fako operaciju nego šalju njoj, a ja nju učio... Ili, recimo, sulkusfiksacija koju ja izmislim za područje cijele tadašnje Jugoslavije, ali kolege opet ne šalju

Kako biste vi sebe opisali?

Ja sam vam kao veliko dijete koje se igra cijeli život. Meni nije dosadno jer čovjek kada radi nešto što voli on nema osjećaj za vrijeme. Meni nije teško ostati na poslu 12-14 sati jer bez toliko sati rada nema izvrsnog ljekara. Kod mene svako ima pravo na novi početak, naročito kada kaže da mu je žao i kada traži oprost jer je uvidio svoju pogrešku. Problem je kada ljudi stalno rade iste greške. Onda im kažem „niste vi za mene“ i tako je u poslu i u životu.

pacijente meni. U to vrijeme me je to strašno iritiralo zato što oni nisu mogli da prihvate da ja sa 35-37 godina već radim majstorski, a da oni traže starog majstora koji ne vlada tom tehnikom. Poslije sam to prihvatio kao tako, recimo to kao normalan obrazac. Danas mi je svejedno ako ne dobijem priznaje jer znam da je bitno šta ja mislim o sebi.

 Dobija se utisak da jako lako koordinirate sa svim klinikama, osobljem. Puno je to ljudi, sigurno to nije lagan posao...

Nakon toliko godina to nije težak posao, ali nije uvijek bilo tako. Treba shvatiti da su ljudi kao djeca i da bilo koji oblik ponašanja ima svoj izvor u ranoj mladosti, do sedme godine. Što učinite na početku, kako oblikujete ljude do tada onda kasnije vidite rezultat.

Pacijent je centar dešavanja

 Kako pacijenti dolaze do Vas: da li je potrebna neka posebna preporuka od ljekara, poziv bitne osobe ili poznanstvo jer ste imali priliku liječiti i mnoga poznata svjetska imena iz svijeta estrade, politike i društvenog života?

Pacijent mora dobiti kvalitetnu uslugu, biti zadovoljan i osjećati se ugodno kod nas. Taj humani odnos je vjerujem naš najveći adut u radu s pacijentima. U Svjetlosti je pacijent bog i on kada dođe mora biti tretiran kao da je naša majka, otac, brat... Doktori su u funkciji pacijenta i to tako funkcioniraju. Zadovoljstvo je na

Svjetlost Beauty - novi koncept usluge pacijentima

prvom mjestu jer mi nikome ne plaćamo da nam šalje pacijente. Jedan zadovoljan pacijent priča sa nekoliko ljudi i širi svoje iskustvo dalje. U javnom sektoru se pacijenti često tretiraju kao hodočasnici, dok su ljekari bogovi...

Mjerenje socijalne inteligencije je da ja dođem u vašu poziciju i da razmišljam kako bi organizovao stvari. Uvijek imaju dvije stvari: šta želite i čega se bojite. Znači, nije dovoljno pokazati empatiju nego ja moram sjest na vaše mjesto i zamisliti na koji način vi mene doživljavate, šta je u vašim željama što bi htjeli doznati i šta je u vašem strahu što ne bi htjeli da se vidi. Izvrsnost je nešto što Svjetlost razlikuje od drugih klinika jer ulaže i odgaja nove stručnjake, pacijentu uvijek nudi dodatnu vrijednost za njegov novac i povjerenje, a istovremeno uspješno parira na tržištu javnom i privatnom sektoru.

Oftalmologija nekada i sada?

To je oblast medicine koja je strašno napredovala u vremenu od kada sam bio student do danas. Izumilo se puno aparata i novih lijekova koji pomažu procese liječenja. Danas je oftalmologija u 99% slučajeva postala jednodnevna hirurgija, a nekada se za operaciju katarakte znalo da će pacijent ležati 7 do 14 dana. Toga danas ne da nema, nego o tome ne govorimo. Kapaciteti s kojima sada raspolažemo, recimo u Zagrebu, su takvi da nam je postojeća zgrada od šest katova mala, 2.000 kvadrata je postalo malo za naše kapacitete, želje i mogućnosti, a puno je još novih ideja koje želimo implementirati jer smo došli na ideju da bi beauty program mogao biti kompletno onome iz oftalmologije jer klijenti danas žele ostati što duže mladi, a ne samo bolje vidjeti bez pomagala.